Doğan Kardeş

SAYI 45 4 KASIM 1974 150 KURUŞ

Yaz Yarışmasında Derece Alan Kardeşler

(9, 14 ve 24. sayfada)

Folklorumuzdan Örnekler

Köşenizde ERZURUM EKİBİ

(18. sayfada)

SONBAHAR YAPRAKLARI

ALMANYA'DA SATIŞ FİYATI: 0.80 DM.

GARİP İNANÇLAR

HAAAPŞUU.. ÇOK YAŞA!

Hapşırdıktan sonra muhakkak «Çok yaşa» demenin kökü, 17. yüzyılda Eski Yunan uygarlığına kadar uzanır. Biri hapşırdı mı ona «Çok yaşa» dememek, son derece nezaketsizlik ve görgüsüzlük sayılırdı. Hatta, hapşıranın önünde şapka çıkarıp reverans yapmak, âdetti.

Tam seyahate çıkarken hapşırmak, insana şans ve uğur getirirdi.

Ama sola doğru veya bir mezarlığın önünden geçerken hapşırmak, uğursuzluk belirtisiydi. Kahvaltıya oturmadan önce, üç kere üst üste hapşırmak, hafta sonuna kadar güzel bir hediyenin alınacağına işaretti.

Bazılarına göre, yemekten sonra hapşırmak, hapşıranın sıhhatinin iyi olduğunu gösterirdi. Her yemekten sonra hapşıranların ise, çok uzun bir ömür yaşayacaklarına inanılırdı.

Bazı ülkelerde, hapşırılan güne göre ilginç bir takvim uygulanırdı. Bu listeye göre:

Pazartesi hapşırmak: Tehlike.

Salı hapşırmak: Bir yabancıyla tanışmak.

Çarşamba hapşırmak: Mektup gelecek.

Perşembe hapşırmak: Her şeyin iyi gideceği.

Cuma hapşırmak: Üzüntü, keder.

Cumartesi hapşırmak: Ertesi gün sevdiğin bir kimseyi göreceğine işaretti.

Bir başka inanca göre:

Bir kere hapşırmak: Biriyle tanışmak.

İki kere hapşırmak: Dilekte bulunmak.

Üç kere hapşırmak: Mektup.

Dört kere hapşırmak: Şans.

Beş kere hapşırmak: Gümüş.

Altı kere hapşırmak: Altın.

Yedi kere hapşırmak: Gizli tutulan bir şeyin ortaya çıkacağı demekti.

Aman Tahtaya Vur...

Bazı insanlar ise tahtaya vurmak yerine bunu sözle söylemenin daha etkili olacağına inanırlar.

İnsanlar nazardan tarih boyunca korkmuşlardır. Onun için, ilerdeki bir tarihte yapmayı düşündüklerini veya olmasını arzuladıkları şeyleri açığa vurmaktan çekinmişlerdir. Gelecekle ilgili şans veya mutluluğu duyan kıskanç ruhların, veya, iyi talihiyle övünen bu şanslı insanı cezalandırmak isteyen Tanrıların, mutluluğunu kapıp kaçıracağı sanılırdı.

Hıristiyanlar, tahtaya vurmanın veya tahtayı ellemenin, Tanrı'nın yardımını sağlayacağına inanırlardı. Bu yüzden özellikle İrlanda bölgesinde, bebeğinin çok tatlı, pek şirin olduğunu söyleyen birinin uğursuzluğundan korunmak için anne, en yakınındaki tahtaya dokunurdu.

Aslında tahtaya vurmak inancı, Hıristiyanlığın doğuşundan çok önceye, bazı ağaçların kutsal sayıldığı çağlara uzanır. Mitolojide bazı ağaçların bir tanrı gözüyle görüldüğü ve şimşekten, fırtınadan insanları bu ağaçların koruduğuna inanıldığı belirtilmektedir. Mitolojide rastlanan bu kutsal ağaçlar, sonradan tahtaya vurma inancının temeli olmuşlardır.

HARF DEVRİMİ VE BİZLER

Hemen her gün yeni açılan bir kitapçı dükkânına rastlıyor, vitrinleri süsleyen birbirinden güzel kitapları zevkle seyrediyorum çocuklar.

Sizler hatırlamazsınız, daha on, on iki yıl önce bile bir cadde üzerinde iki kitapçıya rastlamak hemen hemen imkânsızdı. Oysa aradan kısa bir süre geçmiş olmasına rağmen aynı sokak üzerinde değil iki, üç, dört kitapçı dükkânına bile rastgeliyoruz artık.

Bunun nedeni gayet basit... Okuma zevki yıllar öncesine göre daha fazlalaştı, okunan kitap, dergi adedi de buna bağlı olarak arttı.

Cumhuriyetimizin ilânından önce hepinizin de bildiği gibi arap harfleri kullanılıyordu. Okunup yazılması oldukça güç olan bu eski harfler, okuma çağındaki pek çok çocuğu eğitimden soğutmuş ve bu yüzden toplumun küçük bir parçası eğitimin olanaklarından yararlanabilmişti.

Aradan geçen yıllar içinde okuma yazma oranı yüzde yüz diyebileceğimiz kadar arttı, en küçük köylümüze kadar okulsuz yer kalmadı. Hatta şimdi dört beş yaşındaki kardeşlerimizin bile bazı yazıları rahatlıkla okuyabildiklerini görüyoruz... İşte bütün bunları Atamızın ileri görüşüyle yapmış olduğu Harf Devrimi'ne borçluyuz.

Hepinize iyi günler dilerim.

NUR İÇÖZÜ

ADIM ADIM AYA DOĞRU

UZAY ARAŞTIRMALARININ BAŞLANGICI

Eski Mısırlılar, güneşin bir tanrı olduğuna inanırlardı. Oysa aynı devrede Yunan bilgini (sağda) Ptolemy'nin çizdiği dünya haritasında gösterilen denizlerin aslından küçük olusu, Kristof Kolomb'u haritadaki gibi Hindistan'a ulaştıracağı yerde, yepyeni bir kıtayla karşılaştırdı: Amerika keşfedilmişti (1492)

İnsanlar önceleri, bütün evrenin yalnızca dünyadan ibaret ve güneşin de büyük tanrı olduğuna inanırlardı. Gökyüzünde parıldayan bütün yıldızlar ise, ilk insanların gözünde, parlaklığı oranında önem kazanan küçük tanrılardı. Eski çağlarda, gökteki tanrılarını inceleyen insanlar, onların gökyüzünde düzenli aralıklarla hareket ettiğini ve hatta birçoğunun belirli bir yörüngede ilerlediğini farketmişlerdi. Buna uygun olarak gayet başarılı takvimler hazırlayarak, aynı kütlenin belirli bir süre sonra nereden geçeceğini bile hesaplayabilmişlerdi. Fakat bu gördükleri ışıkların yıldızlara, gezegenlere ait olduğunu ve onların dünyadan ne denli uzak olduklarını idrak etmekten âcizdiler. Tek bildikleri ve inandıkları şey, hiç kıpırdamadan sabit durduğunu zannettikleri dünyanın bütün evrenin merkezi olduğu idi. Bu inanca bağlı olarak, gökyüzündeki bütün diğer ışıklar, dünyanın etrafında dönmekteydiler.

Dünyanın evrenin merkezi olmadığı fikrini ilk ortaya atan bilginin Aristarchus olduğuna inanılır. Milattan Önce 270 yılında, eski Yunan bilgini Aristarkus, dünyanın değil, güneşin sabit olduğunu, dünyanın ise güneşin etrafında döndüğünü, gece ve gündüzün dünyanın kendi etrafında dönmesinden doğduğunu ve mevsimlerin ise dünyanın ekseninin güneşe eğik olarak durmasından meydana geldiğini anlamış ve bu fikri savunmuştu.

Eğer zamanımızdan asırlar önce ortaya atılan bu fikirler geliştirilmiş ve incelenmiş olsaydı, belki de ancak 20'nci asırda başarılan ay seyahatleri günümüzden yüzyıllar önce yapılacak ve böylece bugün diğer gezegenleri incelemeyi bitirip güneş sistemimizin bile dışına çıkabilecektik.

Fakat ne yazık ki, uzayın esrarı yavaş yavaş aralanmaya başlarken, bir başka Yunan bilgini, yanlış fikirler ortaya atarak bütün insanları yanlış yola sevketti ve farkına varmadan bilimin ilerlemesine engel oldu.

Bu astronomi bilgini, güneşin dünyanın etrafında döndüğünü iddia eden Hipparkus idi.

Bu yanlış bilgilerin izinde giden Ptolemy adlı ünlü Yunan bilgini, kendi adı ile tanınan bir sistem kurdu. Bu sisteme göre, bütün yıldızlar, gezegenler ve güneş, dünyanın etrafında bir daire çizerek dönmekteydiler.

Halbuki, daha sonra gelen bilginler, dünyadan bakılınca bazı yıldızların geriye doğru hareket eder gibi gözüktüklerini tespit ettiler. Fakat Ptolemy sistemine öylesine inanmışlardı ki, dünyanın merkez olmadığı fikrini kabul etmek yerine, bu olayı açıklayıcı bir başka izah tarzı bulmuşlardı.

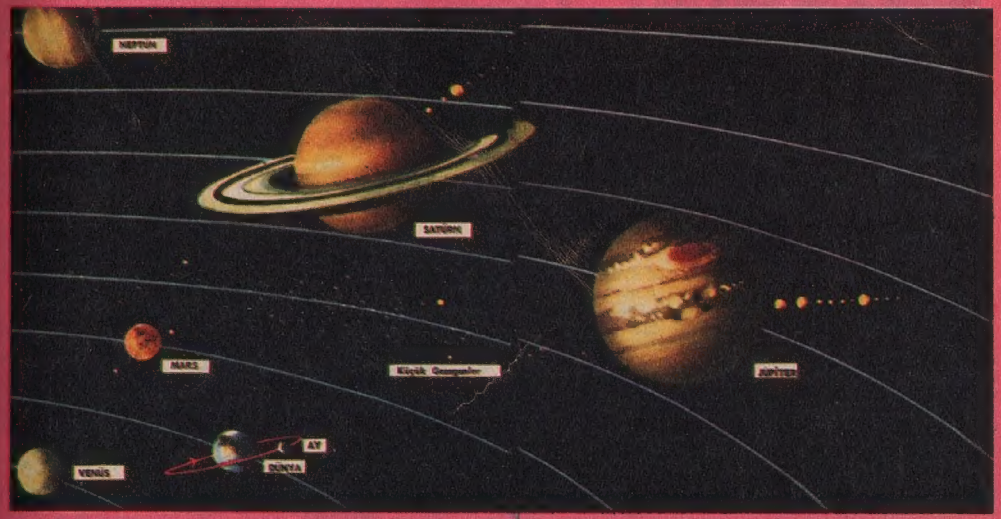

Yukarıda bütün tahminlerin aksine günümüzde tespit edilen Güneş Sistemi'nin şeması görülüyor. Yapılan uzay gezileri bu şemanın gerçekliğine şüphe ettirmeyecek durumdadır.

Buna göre, yıldızlar dünyanın etrafında kusursuz bir daire çizerken, bir taraftan da kendi etraflarında dönerek küçük daireler içinde ilerliyorlardı. Belki bu çözüm tarzının bir sebebi de, insanların asırlar boyu kendilerini evrenin yegâne gayesi olduğunu düşünerek duydukları büyüklük hissi idi. Her şeyin insanların çevresinde döndüğü fikri hoşlarına gidiyordu.

⁂

Böylece, Aristarkus'un fikirleri unutulup, incelemelere yanlış yönden ilerlenince, astronominin gelişmesi tam 1400 yıl gecikti. Modern astronominin temeli, 1543 yılında, Polonyalı astronomi bilgini Kopernik tarafından atıldı. Kopernik, zamanında sert tepkilere yol açan, dünyanın güneşin etrafında döndüğü teorisini kurmuş ve bu konuda bir kitap yazmıştır.

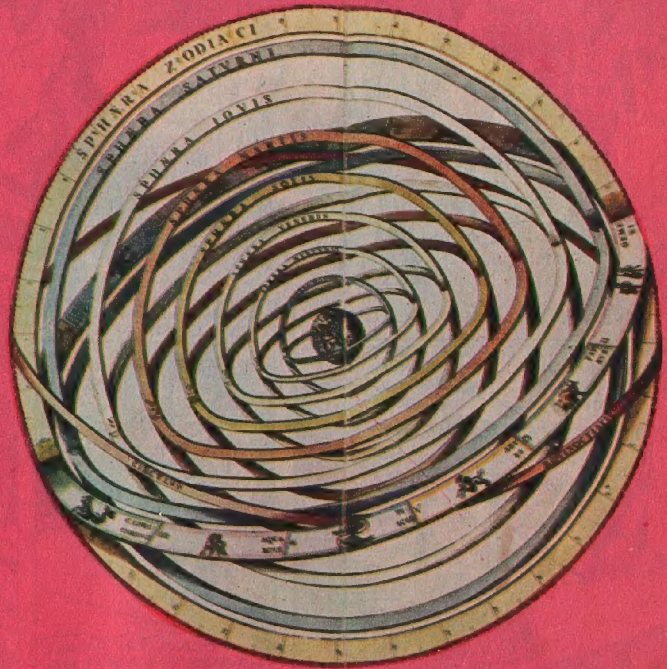

1600 yılına ait bu dekoratif şema, Ptolemy'nin teorisine uygun olarak çizilmiştir. Dünya, evrenin ortasında sabit dururken, diğer bütün gezegenler, dünyanın etrafında dönmektedir.

MACERALAR OKULU

25

KAY DOUGLAS KIZLARA AİT SPOR OKULUNDA YEDEK ÖĞRETMENDİR. ASIL ÖĞRETMEN OLMAK İÇİN GİRDİĞİ BİR YARIŞMADA KARŞISINA RAKİP OLARAK ÜNLÜ ATLET PAULINE BAKER ÇIKAR. KIZ ONUN ŞÖHRETİ YANINDA BİR ŞEY YAPAMAZ VE OKULA ASIL ÖĞRETMEN OLAN PAULINE KENDİ ÖĞRENCİLERİNE BİLE TESİR ETMESİNİ ÖNLEYEMEZ.....

JUDİ'NİN PEK İYİ ÇALIŞMADIĞI ANLAŞILIYORDU...
BİRAZ DAHA DAYANMALISIN JUDİ.
EVET AMA KAY PAULİNE HIZLI ÇIKMAMIZI İSTİYOR
AZ SONRA...
PEKİ ÖYLEYSE NASIL İSTERSEN ÖYLE YAP..
KAY, TEHLİKEYE DÜŞEN JUDİ'Yİ ZORLUKLA YUKARI ÇEKTİ..
SAĞOL KAY, İYİ BİR DAĞCISIN, NASIL OLDUDA PAULİNE SENİ KURTARDI...
PAULİNE'DEN YANLIŞ BİLGİLER ALDIĞIN ANLAŞILIYOR.. SENİN JUDİ.
BİR SAAT OLMUŞTU Kİ, ARTIK YÜZME ÇALIŞMALARI YAPIYORLARDI...
BİRAZ DAHA AĞIR AMA BÜYÜK KULAÇ ATARAK YÜZ..PAULİNE STİLİNDE ÇOK YORULURSUN..
TAM BU SIRADA ARKASINDA BİR SES DUYDU....
OYSA BEN ONLARI BENİM ÖĞRETTİĞİM ŞEKİLDE YÜZMELERİNİ İSTİYORUM
NASIL İSTERSEN ÖYLE YAP, AMA AKINTIDA HIZLI YÜZÜLMEZ..
ERTESİ SABAH OKULUN ÇİFTLİĞİNE UĞRAYAN KAY...
SEV BEN DİĞERLERİNLE GİDEMİYORUM.. DÜN BACAĞIMI İNCİTTİM..
NE DEDİN? OYSA JUDİ YÜRÜYÜŞ YAPTIĞINIZI SÖYLEDİ..
KAY DİĞERLERİNİN OKULDAN ÇIKTIĞINI GÖRDÜ..
GARİP BİR ŞEYLER OLUYOR. ANLAYAMADIM ONLARI TAKİP EDECEĞİM...
KAY GRUBUN PEŞİNE DÜŞTÜ....
BİR KİLOMETRE KADAR GİTMİŞTİ Kİ.
BU DA NE? PAULİNE NE YAPIYOR..

DEVAMI VAR.

BALIKÇOCUK

Denizlerin Kurdu

30

KÜÇÜK YAŞTA ANNE BABASINI KAYBEDEN BALIKÇOCUK ONLARI ARAMAK İÇİN YAPTIĞI GEZİLERİN BİRİNDE ANNE BABASININ İZİNİ BULUR. AMA BU DEFA DA BİR HAYDUT ONUN ANNE BABASINA KAVUŞMASINA MANİ OLUR VE BALIKÇOCUK ONUN ELİNDEN KURTULMAYA ÇALIŞIR.....

BLAAAG! HOORGLE-PLOORGLE!

KITKKK GIRÇÇ

SLAPPO PLOOPO!

GEMİNİN TAHTALARI ARASINDAN ÇIKARDIĞI SESLERLE BALIKLARI YARDIMA ÇAĞIRDI...

BİRAZ DAHA CERYAN VER SEVGİLİ BALIĞIM... HAO!....

ELEKTRİK BALIĞININ SUALADIĞI CERYAN MOTOR BORULARINDAN İÇERİ GİRİYOR.

DATTLE DATTLE-DIT DA

FLAANGO!

VE PERVANEYİ ÇALIŞAMAZ DURUMA GETİRİYOR....

ZZZZAARAMPA

RZZZZZT!

SONUNDA VİDALARDAN BİRİNDE BİR GEVŞEME OLDU..

KERSPAZZT!

FRZZT!

KAPTAN DAİRESİNE KOKU DOLMAYA BAŞLADI...

BU KOKU DA NE?

BAROOM!

VEEEAGH!

ELEKTRİK KONTAĞI İNFİLAK MEYDANA GETİRMİŞTİ...

ÇOK İYİ OLDU KAPIYI DA AÇTIM MI TAMAM ARTIK...

KAPININ ARDINDA ADAM HAZIRLIKLIYDI....

NASIL ÇIKTIN ORADAN?

HİÇ BİR ZAMAN ANLAYAMAYACAKSIN.... HELE ÖNCE BİR UYU...

KÜTTT

GN-UUGH!

ŞİMDİ BEN KAZANDIM. AİLEMİ BULMAMA MANİ OLDUN AMA ŞİMDİ OLAMIYACAKSIN...

DENİZE ATLAYIP DOSTLARININ YANINA GİTTİ....

HALLOOOLE!

BLOOR-PAAAR!

BLOOOM

PLEET-OOR

İKİ DOSTU TEKNEYİ İTMEYE YARDIM ETTİLER...

ONLAR VARKEN PERVANEYE LÜZÜM YOK....

İŞTE YANARDAĞLI ADA GÖRÜNDÜ... ONLARI BULACAĞIM....

BİR DAKİKA SONRA...

AMAN TANRIM GEMİ ÇIKIYOR

AYNI ANDA DENİZALTIDA ONU GÖRMÜŞTÜ....

ŞURAYA BAKIN BİR GEMİ YANAŞMASI İÇİN İKAZ EDELİM... CASUS GEMİSİDİR BELKİ

BENİ GÖRDÜLER ÇOK KÖTÜ

DEVAMI VAR.

YAZ YARIŞMASI

ŞİİR DALINDA DERECE ALANLAR

BÜYÜK SÖZÜ DİNLEMELİ

Ailemle birlikte pikniğe gittik bu yaz,
Göl kıyısında gezdim, koştum oynadım biraz..

Babam «Ayrılma» dedi. «Yalnız gitme sahile»
«Boğulursun bir anda, yüzmeyi bilsen bile.»

Dinlemedim ben onu, koştum göl kıyısına
Dalgaları seyrettim gülüp oynarcasına..

Sıcak temmuz güneşi kavuruyor her yanı,
Van Gölü kucağına çağırıyor insanı..

Soyunup daldım Suya, yüzmek için uğraştım,
Dalgalar sürükledi, sahilden uzaklaştım...

Daha çok batıyordum yüzmeye çabalarken
«İMDAT» diye bağırdım boğulmak üzereyken...

Koştu yetişti Babam, atladı göle daldı,
Kurtardı dalgalardan beni, sahile aldı...

Onu dinlememekle hem korktum, hem utandım,
Büyük sözü dinlemek olsun en büyük AND'ım...

H. TAYFUN GAZİOĞLU
İnönü İlkokulu öğrencisi - VAN

Mavi Şehir

Denize girince,
Mavi Şehir'de, buldum kendimi.
Su masmavi, gök masmavi,
Mavi Şehir'de...
Sular dalgalanıyor, nazlı nazlı,
Yelkenlileri almış kucağına
Götürüyor enginlere,
Mavi Şehir'de...
Orası bir başka dünya,
Masmavi her yer;
Gönlüme doluyor hep
Huzur veren
güzellikler...
Güneş batarken
Uzakta, bilinmeyen bir ressam
Siyahlaşan tuval üzerine,
bu manzarayı çizer,
Mavi Şehir'de...

KÜBRA ARKAN
Aydoğdu Mah. 83 Sok No. 36
NAZİLLİ

TAŞUCU

Eski yıllardan kalma
Tarihî anıtların,
Kıyılarını döven
O büyük dalgaların,
Tam sırtında uzanan
Yüce Toros Dağların,
Parsellere ayrılmış
Up uzun kumsalların
Yılan gibi kıvrılır
Şirin Göksu Irmağın,
Hemencik önündedir
Yolları Antalya'nın;
Göğe baksam bir gece
Uzanır yıldızların;
Tam ağzıma layıktır
Lezzetli balıkların.

KAAN ÖZBAYRAK
Başçavuş Sok. 93/11 Küçükesat
ANKARA

YAZ GÜNLERİ

Hava sıcak mı sıcak,
Sanki her tarafı yakacak;
Kavun mu istersin karpuz mu,
Yoksa bir buz mu?

Karıncalar yiyecek taşıyor,
Kışlık hazırlığını yapıyor;
Daha erken dersiniz ama
Cırcır böceğini örnek alsanıza.

Arılar çiçeklerde bal arıyor,
Çocuklar kumsalda kale yapıyor;
Bu yazı eğlenceli geçireceğiz diye
Büyükler de dalmışlar eğlenceye iyiden iyiye.

Güneş doğuyor ufuktan,
Evler göründü uzaktan;
Evlerin hepsi kerpiçten,
Horozlar ötüyor kümesten.

Çiftçiler gidiyor işine,
O gün başlıyor böyle işte;
Akşam oluyor,
Yıldızlar doğuyor.

Çiftçi dönüyor evine
İşim bitti diye sevine sevine;
Kaygısı yoktur artık yarına.

Boş kaldığım zamanlar evde
Alırım bir dergi elime.
Derginin ismini sorarsanız
Hemen söyleyeyim size de:
DOĞAN KARDEŞ

MUSTAFA AKSEKİ DENİZLİ

KAZANILAN ZAFER

Yüzyıllar öncesine dayanır Kıbrıs hikâyesi,
Son onbir yılda azıtmıştı Yunan'ın işkencesi,
Dayanamıyordu artık bu zulme Kıbrıs Türkleri.
Seyirci kalmayacaktı buna vatan Mehmetleri,

İşte bu sıralarda bir güneş doğdu ufuklarda,
Yirmi temmuz günü yapıldı ilk büyük çıkartma,
Yağmur yağıyor sandı Yunan indirme yapılınca,
«Allah, Allah» diye girdi şanlı ordu Kıbrıs'a,

Kıbrıs'ta kazanmıştı Türk ordusu zaferi,
Kaçıyordu Yunan kalmamıştı işkencesi,
Zafer bizimdi Türk mücahitlerinin ve ordunundu.
Soydaş «sağ olsun Türk birlikleri» diyordu.

FERAY AYDIN
Gündoğan Mah. Çine Cad. No. 12
Koçarlı - AYDIN

YAZIN GETİRDİKLERİ

Dere şarıl şarıl çağlar,
Etrafında ağaçlar.
Öbür kıyıda bir ev,
Hiç bir yerde yok böyle bir yer.

Derede yüzen ördekler,
Şu ağaçlar ne güzel.
Evin duvarlarını
Sarmaşıklar örter,

Ördekler yüzer,
Hayali suya akseder.
Sonra bir dalga gelir,
Onu da alır gider.

Belli ki yaz gelmiş,
Ağaçlar ondan yeşermiş.
Haydi, haydi koşun,
Yaz bizlere gelmiş.

HAKAN KAYALI
Afyon Cad. 24 evler 1. blok No. 7
KÜTAHYA

TATİL RÜYASI

Bir tatil sabahı açıyorum gözlerimi.
Bir huzur duygusu kaplıyor benliğimi,
Birden odamın camı tıkı tık! ediyor.
Bakıyorum, küçük bir kuş bana gülüyor.

«Bak» diyor «Ne güzel bir tatil sabahı.
Güneş tepelerin ötsinde ışıyor.
Bin sırtıma, uçalım o tepelerde
Bak, bütün bulutlar bizi bekliyor.»

Uçuyoruz taa.. sonsuza kadar;
Birden bir sesle geliyorum kendime.
Her düşün sonunda mutlaka bir gerçek var.
Ve.. sevinerek dönüyorum tekrar gerçeğe...

DİLEK YEŞİLOVA
İncesu Ortaokulu - ANKARA

BİR YAZ GÜNÜ

Yine güneş doğuyor ufuktan,
Bir yaz günü daha başlıyor.
Tüm âlem canlandı sabahtan,
Yeni anılar beni bekliyor.

Ben bu cennette gezerken,
Hoş kokular burnuma geliyordu.
Dudağımda bir ezgi mırıldanırken,
Açık bağrıma serinlik çarpıyordu.

Karşıma çıkan güzel bir köpeğe,
Azığımı verdim dere çağıldarken.
Bir tavşan daldı gitti güzelliğe,
Günün son ışıkları beni yalarken.

Güneş etrafı ısıtırken,
Ben tabiatın koynundaydım.
Kuşlar cıvıldaşıp uçarlarken,
Ben bir dere kenarındaydım.

Hoş kokulu ıhlamur ağaçları,
İçimi ferahlatıyordu.
Karışık nağmeli kuş cıvıltıları,
Beni hayal âlemine sürüklüyordu.

Ben yalnızlığıma dayanarak,
Küçük cennetten uzaklaşırken.
Güneş son ışıklarını saçarak,
Beni uğurluyordu giderken.

İSMET BERTAN
Ortaokul öğrencisi - ALAŞEHİR

Bu sayfamızda, yaz yarışması şiir dalında derece alan üç kardeşin şiirlerini, karşı sayfada da beğenilen diğer şiirleri göreceksiniz. Yukarıda birinci olan şiir BÜYÜK SÖZÜ DİNLEMELİ, Vandan Tayfun Gazioğlu'na ait. İkinci olan MAVİ ŞEHİR, Nazilli'den Kübra Arkan'ın Ve üçüncü olan BİR YAZ GÜNÜ Alaşehir'den İsmet Ertan'ın eseridir.

Yarışmamızda derece alan kardeşlerimizi tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

SİPRU BRETZELBURG

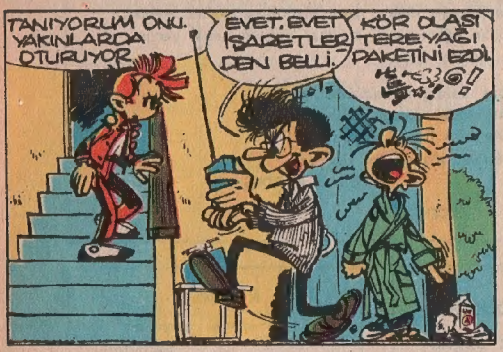

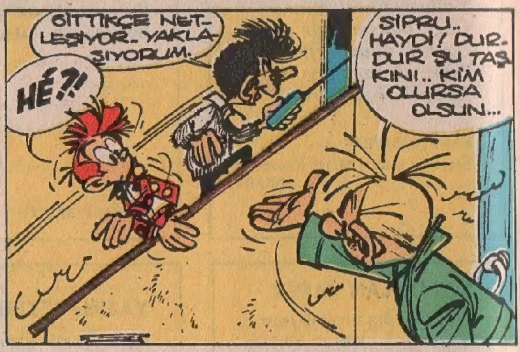

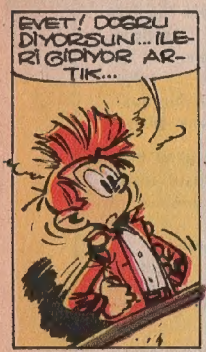

SERÜVENLERİ

ÖZET: Fanto'nun pilli radyosunu yutan Tıknaz sipru ve arkadaşlarına kötü bir gün geçirtti. Geceyarısı mutlu bir haber aldılar. Radyo yayına son vermişti.

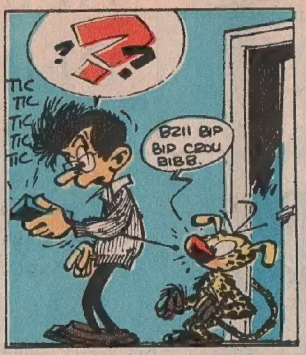

DEVAMI VAR

YAZ YARIŞMASI

HİKÂYE DALINDA DERECE ALANLAR

KUŞLARIN KORKUSU

Yaz yarışmasında hikâye dalında birinci olan kardeşimiz Hakan Kayalı Kütahya, Afyon Cad. 24 evlerde oturuyor. Kendisini tebrik eder, başarısının devamını dileriz.

Kışın o soğuk günleri artık geride kalmış, yazın ilk belirtileri olan sıcak günler başlamıştı.

O gün de her günkü gibi herkes neşeliydi. Etraf çocukların şen çığlıkları, kuşların sevinç dolu şakımaları ile dolup taşıyordu.

Kuşların da herkes gibi neşeli olmaya hakları vardı.

Bir ağacın üstündeki yuvadan anne ve baba kuş iki yavruya yiyecek aramak üzere uçup gitmişlerdi.

Bir süre sonra çiçekleri bol bir çayıra geldiler. Çayırda da bir çocuk sevinçle onlara bakıyordu. Fakat bu çocuğun sevinci bambaşkaydı. Hainceye bir sevinç...

Hemen kot pantolonunun arka cebinden sapanını, yerden de irice iki taş aldı.

Sapanına taşı dikkatlice yerleştirdikten sonra kararlı bakışlarla birinci kuşu nişanladı ve lâstiğini gerdiği sapandan taşı bıraktı.

Ana kuş bir ara yalpalıyarak uçtu ve sendeliyerek bir taş gibi düştü.

Hain çocuk büyük bir marifet yapmış gibi anne kuşun düşüşüne bir süre baktı. Bu arada da sapanına ikinci taşı yerleştirmişti. Bu sefer ikinci kuşu, baba kuşu nişanladı. Baba kuş kaçmak istediyse de arkasından bir taş yetişti ve o da sendeleyerek yere düştü.

Akşamın alaca karanlığı ağaçların üzerine düşerken yuvada kalan iki kuş, anne ve babalarının yollarını dört gözle bekliyorlardı. Ve her gün bekleyeceklerdi...

HAKAN KAYALI
Afyon Cad. 24 evler 1. blok kat 1, No. 7 - KÜTAHYA

GÖLDEKİ NİLÜFER

İkincimiz Dilek Yeşilova

Küçük Burcu, o sabah neşeyle uyandı. Tatilini elinden geldiğince değerlendirmek istiyordu. Koşarak annesine gitti. «Anneciğim, bugün arkadaşlarımla göle gidebilir miyim?» diye sordu. «Tabiî yavrum,» dedi annesi. «Ama dikkatli olmalısınız.»

Burcu, çabucak hazırlanıp kahvaltı çantasını aldı. Evden fırlayıp bütün gücüyle koşmaya başladı. Annesi arkasından bakıp; «Ah,» dedi. «Şu çocuklar ne kadar acelecidirler.»

Burcu, arkadaşlarıyla buluşacağı yere geldiği zaman heyecan içindeydi. Bekledi, bekledi... Durmadan saate bakıyordu. Sabırsızlanmaya başladı. Tam birbuçuk saattir bekliyordu. Sonunda dayanamadı. Kendi kendisine: «Canım, onlar beni gölde bulurlar. Biraz yüzeyim. Hem sabah banyo yapmak sağlığa iyi gelir» diye düşündü.

Bir çırpıda göle vardı. Güneş vurdukça nilüfer çiçekleri ve sazlar pırıl pırıl parlıyorlardı. Elbiselerini çıkardı. Mayosunu kolaylık olsun diye elbiselerinin altına giymişti.

Çevresine bakınırken, uzakta, taa.. gölün ortasında kocaman bir nilüfer gözüne ilişti. Birden içinde onu koparma hırsı uyandı. Suya atlayıp, sevinçle ilerlemeye başladı. Fakat biraz yüzünce o çiçeğin uzakta olduğunu anladı.

Başka bir nilüfer koparsa ne olurdu sanki? Ama hayır! Başladığı işi bitirmeliydi. Yüzdü, yüzdü.. Daha oldukça uzaktaydı, nilüfer. Arkasına baktı. Aaa.. Kara ne kadar uzakta kalmıştı. Geri dönse miydi? Korktu. Ya dönemezse?.. Korkunca paniğe kapılıp, hızlı hızlı yüzerek geri dönmeye başladı.. Daha yolun yarısı bile bitmemişti. Ansızın yorulduğunu farketti. Annesinin sözlerini hatırlayınca gayrete gelmek istedi ama çok yorulmuştu. Başı dönmeye, kulakları uğuldamaya başladı. Kendini bıraktı.

Tam o sırada Burcu'nun arkadaşları gölün kenarına gelmişlerdi. Uzakta küçücük bir vücudun çırpındığını gördüler. Murat, içlerinde en büyükleriydi. Çok da iyi yüzerdi. «Hey! Bu bir çocuk!» diye bağırdı, suya atlayıp yüzmeye başladı...

Burcu Murat'ı görünce gülümsedi. Öyle halsizdi ki.. Sonrasını hatırlamıyordu.

Kendini evde buldu. Doktor yanındaydı. Annesi telâş içindeydi. Bir süre sonra Burcu iyileşti. Ve.. Bir daha dikkatli olacağına dair annesine söz verdi...

DİLEK YEŞİLOVA
İncesu Ortaokulu öğrencisi
ANKARA

GEÇ KALDIN POSTACI

Hikâyesiyle yarışmada üçüncümüz olan Kenan Olcay

Orhan, o yıl 10 yaşına basmıştı. Kız kardeşi Oya ise 5 yaşındaydı. Annesi Ayşe hanımla babası Zeki bey çocuklarını çok severdi.

Zeki bey öğretmenlik yapıyordu. Sigaradan başka kötü alışkanlığı yoktu.

Ayşe hanım yardım sever bir ev kadınıydı.

Orhan III. sınıftan IV. sınıfa pekiyi dereceyle geçmiş çalışkan bir çocuktu.

Oya ise her gün arkadaşlarıyla sokakta oynardı.

O gün, bütün çocuklar sokakta oyun oynuyordu. Orhan pencereden çocukları seyrediyordu. Beyaz bir taksi sokağa girdi. Çocuklar kenara çekildiler. Oya, kapılarının önünde durup taksiden şapkasını gözüne kadar geçirmiş adamı seyretmeye başladı. Derken, adam, hızla Oya'yı taksiye attı ve taksi uzaklaşıverdi.

Orhan pencereden atlayıp taksinin arkasından bir süre koştu. Ama boşuna... Sonra eve döndü.

— «Anne, baba kaçırdılar, Oya'yı kaçırdılar!»

Zeki bey şaşkın bir halde;

— «Kim...» diye bağırdı.

— «Bilmiyorum. Sadece taksiyi gördüm. Taksinin sağ çamurluğu yoktu, diğeri kırmızıydı. Plakası da yoktu,» dedi.

Ayşe hanım:

— «Aman Allahım. Yavrum!» diye bağırdı.

Zeki bey bir taksi tuttu. Arabayı tarif etti. İzmir'in sokakları alt üst oldu, araba yok.

Ertesi gün yeniden aradılar. Konak meydanında simit alan birini gösteren Orhan bağırdı:

— «Durun! İşte kaçıran adam. Sarı saçlı, bıyıklı, çenesindeki yaradan tanıdım.

Hırsız ikide bir etrafa kuşkulu gözlerle bakıyordu. Zeki bey sezdirmeden adamın üstüne atıldı. Kavgayı ayırmak için polis geldi. Zeki bey durumu anlattı. Karakolda hırsız Oya'nın yerini söyledi. 7 arkadaşlarmış. Kızı, para almak için kaçırmışlar. Tehdit mektubunu da postaya atmışlar.

Orhanlar, o akşam yemeğe birkaç komşuyu davet ettiler. Yemeğin ortasında kapının zili acı acı çaldı.

— «Kim o?»

— «Posta.»

Mektubu açtıklarında hepsi birden kahkahayı bastılar. Gelen bir tehdit mektubuydu.

Postaya:

— «Geç kaldın postacı,» dediler.

KENAN OLCAY
Ortaokul III. Sınıf Orta Mah. 74. Sok. No. 6 - B. Çiğli - İzmir

YAZ YARIŞMAMIZDA DİĞER DALLARDA DERECE ALAN KARDEŞLERİMİZİN ESERLERİNİ VE İSİMLERİNİ İLERKİ SAYFALARIMIZDA BULACAKSINIZ.

Hikâye dalında yazıları beğenilen diğer kardeşlerin yazılarını da gelecek sayımızda, yine bu sayfalarımızda yayınlayacağız HEPİNİZE BAŞARI DOLU GÜNLER DİLERİZ.

STİNGREY

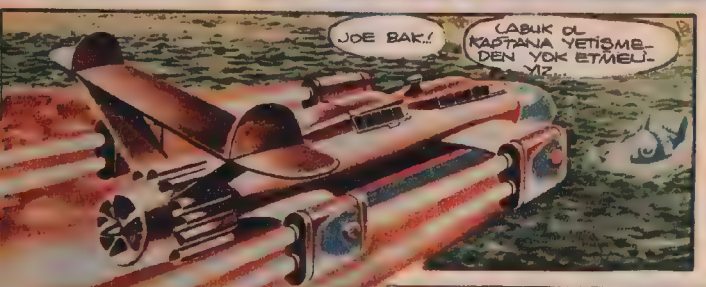

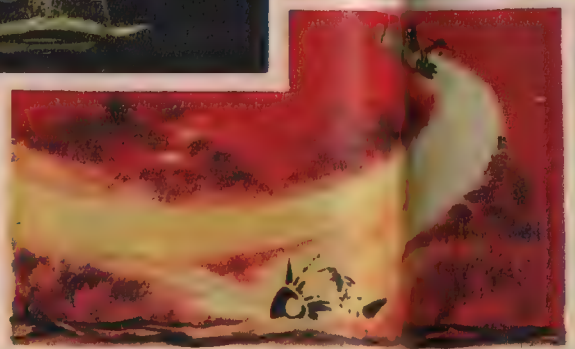

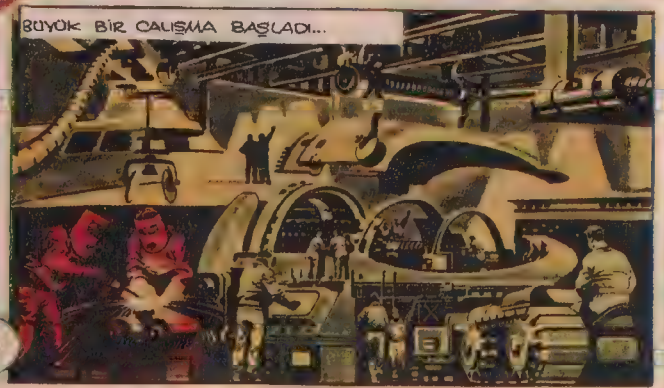

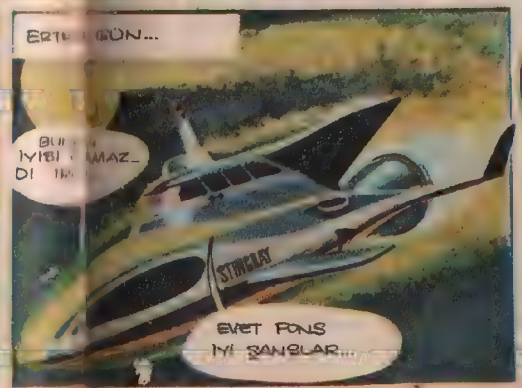

DEVAMI VAR.

DÜŞKÜN ÇOCUK

YAZAN
Kemalettin Tuğcu
OYNAYANLAR
Hakan Tanfer
İbrahim ve Müşfik

10

ÖZET: Yılmaz bir kahvecinin yanında çıraklık yaparsa da eziyetine dayanamaz, kaçar. Yolda rastladığı bir çocuğun evine sığınır; sonra da Sülük Remzi'nin yanında barınır.

Kadın, «Yılmaz benim oğlum,» diyordu. «Senden çok hakikatli. Biz burasını boş bulduk sığındık. Babamızın evi değil...»

Fakat, onun sözleri Yılmaz'ın çok gücüne gitmişti. Kendisine barınacak bir yer bulmaya çalışıyordu.

SAYGISIZLAR

Yılmaz, bir gün okuldan çıkan bir çocuğa rastladı. Serseri çocuklar onu çamura yuvarlamış, iyice dövmüş, çantasını çiğnemişlerdi. Yerlerde ağlıyordu.

Yılmaz, onu yerden kaldırdı. Çamurlarını temizledi. Evine kadar götürdü. Çocuk durmadan ağlıyordu. Büyük, güzel ve bahçe içinde bir evleri vardı. Annesi kıyametleri koparttı. Hizmetçiler etraflarını sardılar. Bir de uşakları vardı. Yılmaz:

— «Efendim,» diyordu. «Serseri çocuklarla kavga etmiş. Ben ellerinden kurtardım. Buraya getirdim.»

İhtiyar bir adam da ortaya çıktı. Çocuğu kucakladı.

— «Çamur içindesin. Girme içeriye!» diye Yılmazı payladı.

Yılmaz: «İçeriye girmiyorum, çantayı vereceğim.» dedi.

Çantayı bırakınca oradan uzaklaştı. Kendi kendine:

— «Zavallı babacığım,» diyordu. «Başını kaldır da, oğlunun halini gör!»

Gözlerinden yaşlar iniyordu. Hizmetçinin kendisini paylamasına çok kırılmıştı. Halbuki onların da hizmetçileri, adamları vardı.

Çeşme başında oturup ağlamak benim için çok üzücü bir şeydi fakat elimden hiç bir şey gelmiyordu. Hele yoldan gelip geçenlerin benimle ilgilenmesi daha çok dokunuyordu

Annesi onlara çok iyi baktığı halde, babası gece odalarına gelir, üstlerini örter, sever, okşardı. Çocuk:

— «Ah, babam, zavallı babam! Keşke sen ölmeseydin!» diyordu.

Açlık, kimsesizlik canına yetmişti. Kat kat elbiseler giyen, çeşit çeşit ayakkabıları olan Yılmaz, şimdi serseri çocuklar gibi geziyordu.

Böyle acılı acılı giderken, arkasından bir ses işitti. İki kişi konuşuyordu. Birisi kadın, birisi erkekti. Kadın:

— «İşte, Orhan, bu serseri oğlan kadar var,» diyordu. «Başı onun başı kadar...»

— «Üstü başı biraz temiz olsaydı, şunun başına göre bir şapka alırdık.»

— «Öyle pek pis değil... Ayakları çamurlu yalnız...»

Yılmaz, bu konuşmayı duyunca öyle üzülmüştü ki...

Erkek:

— «Hey, bana bak!» dedi. Yılmaz durunca ilâve etti:

— «Gel şu mağazaya girelim, Benim, senin kadar oğlum var. Kendisi okulda. Sana göre şapka alırsak, ona tam gelir.»

Yılmaz, şaşkınlıktan ses çıkartmadı. Onu mağazaya soktular. Kadın:

— «Gelmişken paltoyu da alalım,» dedi.

Yılmaz'a bir palto giydirdiler. Başına bir okul kasketi koydular. Kadın şöyle bir bakınca:

— «Ah,» dedi. «Bu çocuğa ne kadar yakıştı bunlar... Ne güzel yüzü var...» Alınanlar paket yapılırken, erkek:

— «Ulan, al bakalım şu çeyreği,» dedi.

Cebinden beş kuruş çıkart-

miş, uzatıyordu. Yılmaz kendisini güçlükle tutarak:

— «Teşekkür ederim,» dedi.

— «Ulan serseri, nazlanıyor musun? Şu kılık kıyafetle bir de para azımsıyorsun!»

Yılmaz'ın yanakları ıslanıverdi. Çenesi titreyerek:

— «Ben serseriyim, kimsesizim, açım çıplağım ama, dilenci değilim,» dedi.

Mağazadan yürüyüp çıkarken, kadın haykırıyordu:

— «Muhtar, Muhtar! Bu zavallı çocuğu neden kırdın?»

Yağmur yağıyordu. Akşam yaklaştı. İçinde süprüntü dolmuş bir çeşmenin taşına oturan Yılmaz, elleri yüzünde sesli sesli ağlıyordu:

— «Ah, babacığım! Ah, babacığım!...»

Yaklaşan bir adam;

— «Baksana bana oğlum,» dedi. «Neye ağlıyorsun?»

Yılmaz adama baktı. O epeyce üzülmüştü:

— «Sen, iyi bir aile çocuğuna beziyorsun,» dedi. «Sana bir iş bulsam çalışır mısın?»

— «Çalışırım, efendim.»

— «Hiç okula gittin mi?»

— «İlk okulu bitirdim, efendim.»

— «Al şu kartı; sakın kaybetme. Yarın öğleden evvel bu adrese gel!»

Adam bir kartvizit verdi ve hızlı hızlı yürüyerek gitti. Yılmaz gözlerini silerek kartı okudu. Adam avukatmış... Adnan Bozok. Karaköy'de bir handa yazıhanesi varmış...

Medreseye gidince sökükleri dikmeye çalıştı. O gece yine aç yattı. Remzi hiç gelmedi. Annesi sabahlara kadar ağladı. Yılmaz:

— «Üzülme teyze, yine bir tarafta kalmıştır,» diyordu.

Kadın hep ağlıyor:

— «Ne tükenmez çilem varmış.» diyordu. «Bu çocuk çok haylaz oldu. Fena arkadaşlar onu baştan çıkartıyor.»

Yılmaz sabahleyin fırına giderken Remziye rastladı:

— «Annen ağlıyor, neredesin?» diye sordu.

Remzi bağırdı:

— «Sana ne? Hem o pis odaya gidip ne yapacağım? Arkadaşlara misafir oluyorum. Hem sen, benim işime karışma, anladın mı?»

Yılmaz fırında çalıştı. Her tarafı çabuk çabuk süpürdü. Sıcak bir ekmek alıp medreseye koştu:

— «Teyze,» dedi. Remzi'yi merak etme! Bir sürü çocukla geziyor. Al şu ekmeği. Ben avukatın yazıhanesine gidiyorum.»

Kadın, yürekten kopan bir istekle:

— «Allah işini rast getirsin yavrum,» dedi.

Ekmekten kopardığı parçayı yerken koşuyordu. Karaköy'e vardı. Hanı bulunca içeriye girdi. İkinci kata çıkarken birisi onu karşıladı:

— «Hey, bana bak, burası köprü altı değil... Çık dışarıya!»

Bu adam galiba hanın kapıcısıydı. Yılmaz:

— «Ben, Bay Adnan Bozok'u göreceğim,» dedi.

— «Ne yapacaksın Adnan Beyi?»

— «Bana iş bulacak...»

— «Burada iş filân yok; çık diyorum sana!»

Yılmaz, akıllı bir çocuktu. Cebindeki kartı gösterdi:

— «Bak, bana kart verdi; buraya çağırdı.»

Kapıcı kartı aldı, cebine sokarken:

— «Haydi defol!» dedi. «Zaten Adnan Bey bugün gelmedi. Yarın da gelmez...»

Çare yoktu. Bu aksi adam onu içeriye sokmak istemiyordu. Yılmaz çok üzüldü. Caddeye çıktı. Sokakta beklemeye karar verdi.

Koskoca adam onu çağırmıştı oraya. Yalan söyler miydi hiç? O beklerken kapıcı bir aralık sokağa çıktı. Onu görünce yanına gitti:

— «Sen buralardan çekilip gidecek misin, yoksa gözünü patlatayım mı?» diye bağırdı.

(Devamı var)

Avukat Adnan beyi görmek için hana gittiğim vakit kapıdaki kapıcı beni içeri almak istemeyince ona Adnan beyin bana verdiği kartı gösterdim. Fakat gözü dönmüş kötü adam kartı elimden aldı ve bana vurmak istedi.

TOBİ VE BEN

SABAH KOMŞUSU ONU YALNIZ BIRAKMAMIŞTI.....

KÖPEĞİ MUTFAĞA KİLİTLEDİM. YANIMIZDA GÖTÜREMEYİZ....

HAKLI GÖTÜREMEYİZ.. AMA YANIMDA OLSAYDI ÇOK İYİ OLURDU..

KENDİMİ TUTMAM ŞART.. DAHA SONRAKİ OLAYLAR İÇİN KUVVETLİ OLMALIYIM MUHAKKAK.. DİKKATLİ OLMALI...

ZAVALLI JENİ.. KENDİNİ TOPARLAYAMADI.

GİDEMEYECEĞİM.. GİDEMEYECEĞİM.. ANNEMİ ORAYA TERKEDEMEM

BİRDEN AYAĞINDA ISLAKLIK HİSSETTİ....

TOBİ... CANIM KÖPEĞİM BENİM... İYİ Kİ GELDİN... YARDIM ET BANA NE OLUR..

VE GARİPTİR JENİ GÜVENEREK YÜRÜDÜ KENDİNE....

TOBİ BANA CESARET VERİYOR TEK DOSTUM O BENİM....

ARTIK ANNESİZ BABASIZ BİR KIZIM. BİR DAHA BİRLİKTE OLAMIYACAĞIZ YANLIZ KALDIM..

DAHA SONRA JENİ KÖPEĞİ İLE EVE DÖNDÜ....

HAYDİ TOBİ ÇABUK EVE DÖNELİM.. BUNDAN SONRA BAŞIMIZIN ÇARESİNE BAKACAĞIZ...

OOF!

MUTFAK KAPISINA GELMİŞTİ Kİ...

SİZ DE KİMSİNİZ NE İŞİNİZ VAR ?

ANNEN BENDEN SÖZ ETMEDİ Mİ? BENİ SEVMEZDİ YEĞENİYİM.. ADIM JIM PETERS SENİNLE İLGİLENMEM GÖREVİM SAYILIR....

ÇEVREYE GÜVENİYORSUNUZ DEMEK KAPINIZI KİLİTLEMİYORSUNUZ?

BU ADAMIN EVİMDE İŞİ NE TOBİ ONU SEVMEDİ KÖTÜ BİRİ OLMALI HERHALDE.. NEREDEN ÇIKTI...

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Jeni Bell on bir yaşında çekingen bir kızdır. Babası savaşta öldükten sonra annesiyle dağ kasabasında yaşamaya devam ederler. Ama şanssızlıklar peşlerini bırakmaz ve ani bir kalp krizi sonucu hastaneye kaldırılan annesi orada ölür. Jeni köpeği Tobi'yle beraber yapayalnız kalmıştır.

KÜÇÜK KIZ ANNESİNİN ÖLÜMÜNLE PERİŞAN OLMUŞTU . HENÜZ O ŞOKU ÜZERİNDEN ATAMADAN BU YENİ HABER ONU ŞAŞKINA ÇEVİRMİŞTİ.. BU YABANCI ADAM NİÇİN EVE GELMİŞ? YABANCI ADAM NE İSTİYORDU KIZCAĞIZDAN.....

ADAM GARİP TAVIRLARIYLA JENİ'Yİ KIZDIRIYORDU.... BU DEFADA EVİN ÖTESİNİ BERİSİNİ KARIŞTIRMAYA BAŞLADI JENİ SINIRLERİNE HAKİM OLMAYA ÇALIŞIYORDU...

JENİ AKŞAM YEMEĞİ İÇİN MUTFAĞA GİRDİ.. SICAK BİR ÇAYIN SİNİRLERİNE İYİ GELECEĞİNİ DÜŞÜNDÜ...

ADAM KARIŞTIRMAYA DEVAM EDİYORDU...

JENİ ÇOK ÜZÜLMÜŞTÜ. NE YAPACAĞINI ŞAŞIRMIŞ BİR HALDE YABANCI ADAMI SEYREDİYORDU. ADAM EVİN ALTINI ÜSTÜNE GETİRDİKTEN SONRA KIZIN YANINA GELDİ.....

ADAM KAPI GICIRTISINI DUYMUŞTU...

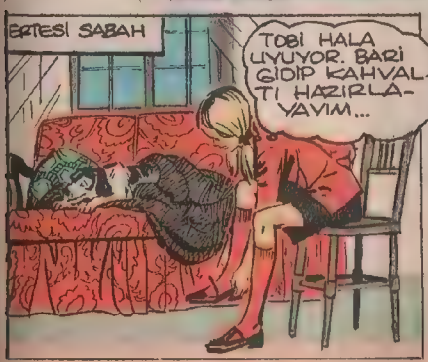

DEVAMI VAR.

SPOR DÜNYASI

Derleyen : Alâettin Metin

GALATASARAYIN BAŞARILI KÜÇÜKLERİ

Geride bıraktığımız son 4 yılda üç kez Kupa'yı kucaklayan Galatasaray'ın birbirlerinden sanki kardeşmişcesine hiç ayrılmayan iki ünlü futbolcusu Engin ve Mustafa, millî maçlar dışında yaşamlarının çoğu saatlerini birlikte geçiriyorlar. Engin ve Mustafa'nın birlikte konumuz içinde yer almalarının gereğini hem yaşça takımın en küçükleri olmalarından, hem de kısa zamanda yaptıkları aşamayla takımdaki yerlerini almaları yüzünden duyduk. Önce Engin'den söz edelim dilerseniz; Engin geçtiğimiz yıl millî formaya kadar yükselmiş, bu yıl da aynı yerini korumuştu. Galatasaray'da ise değişmez eleman olarak yer alırken hızlı atak oyunuyla da Sarı-Kırmızılıların adeta «Dinamo»su olmuştu. Bu yıl amatörlüğe veda eden Engin artık profesyonel olarak top koşturacak. Geçen yıl takıma yeni alıştığını bu nedenle gol atamadığını söyleyen Engin bu yılki amacını da şöyle açıklıyor: «Artık goller ardı sıra gelecek. Hem atacağım, hem de attıracağım.» Mustafa ise Engin'in golle biten sözünü kendisinin geçen yıl attığı 6 golle destekliyordu. Engin'den önce profesyonel olan Mustafa'nın tüm amacı ise Millî formayı en kısa zamanda giymekti. Ama başlıca bir derdi vardı: «Boydan fukarayız» diyerek böylesine büyük bir engeli ortadan kaldırmanın ancak iyi futbolla mümkün olabileceğini söylüyor. Şimdi her iki futbolcunun birlikte geçen yaşamlarına değinelim. Birlikte antrenmana gelirler ve çalışmadan sonra yeniden buluşmak için sözleşerek ayrılırlar. Öğleden sonra onları yine birlikte görebilirdik. Hemen her gün ya sinemaya giderler, ya da arabayla gezerler. Kamplarda aynı odalarda kalmak için ellerinden geleni yaparlar. Onların bu beraberliği takım arkadaşlarınca da onaylanıyor ve Engin-Metin ikilisinden «Ufaklıklar» diye söz ediyorlar.

Fenerbahçeli

CEMİL TURAN'IN EN BÜYÜK TUTKUSU: MİNİK KIZI

Cemil küçük kızını kucağına alıp resim çektirirken yüzünden bütün sevinci belliydi.

Fenerbahçe'nin yıldız futbolcusu Cemil Turan, Türkiye'nin en hızlı futbolcularından biri olarak tanınıyor. Onu izleyen yabancılar, «Bu adamın arkasında motor mu var?» diye sorarlarken Cemil, «Belime sarılmasalar daha da çok koşarım,» diyor. Cemil'in bir ayrı özelliği de çok yemek yemesi. Fenerbahçe kampında «En obur kişi» olarak tanınan genç futbolcu evinde de mutfaktan çıkmıyormuş. Bu arada şunu da belirtelim: Serkan ve Cemil Fenerbahçe'nin en şakacı iki adamı. Onların şakalarına gün gelir kaleci Datcu bile dayanamaz, Emin Cankurtaran'a şikâyet edermiş. Öte yandan tüm bunların dışında Cemil vazgeçilmez bir tutku olarak «Baba» olmanın verdiği gururu taşıyor. Genç futbolcu kampa bile çocuğunu getirmeye başlamış. Arkadaşlar kendisine takılınca Cemil de «Emin Cankurtaran» amcasıyla tanıştıracağım» diyerek Başkanla çocuğuna hemen bir tanışma töreni düzenlemiş. Kendisine takılan arkadaşlarının alayından da, kurtuluvermiş.

OKULDA BAŞARI ANAHTARI

Doğan Kardeş ANSİKLOPEDİSİ

Tam takım ciltli olarak çıktı!

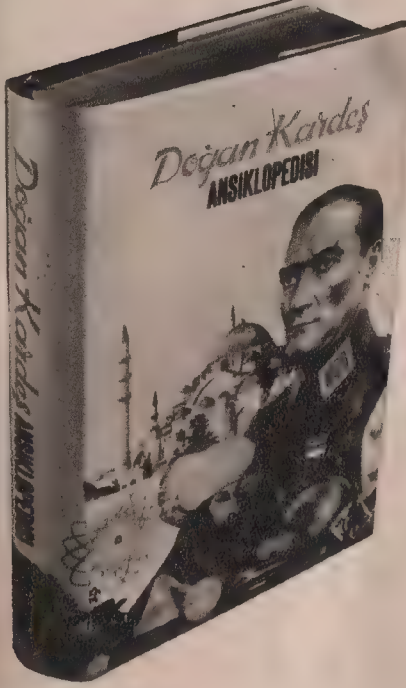

İLK VE ORTAOKUL DERSLERİNDEKİ BÜTÜN KONULAR ÇOCUKLARIN KOLAYCA KAVRAYABİLECEKLERİ ŞEKİLDE ANLATILMIŞ, KONULAR RENKLİ FOTOGRAFLARLA, RESİMLERLE AÇIKLANMIŞTIR.

1000 sayfa — 75 Lira Genel Dağıtım: BATEŞ

YAZ YARIŞMASI

KARİKATÜR ve RESİM

Yaz yarışmamızın resim ve karikatür bölümüne umduğumuzdan da fazla ilgi gösterdiniz, hepinize teşekkür ederiz. Aşağıda Resim dalında birincilik alan GÜN BATARKEN adlı resmi görüyorsunuz. Suluboya çalışması olan resmi, Günseli Demirhan adlı Erzincanlı kardeşimiz yapmış. Kendisini tebrik ederiz.

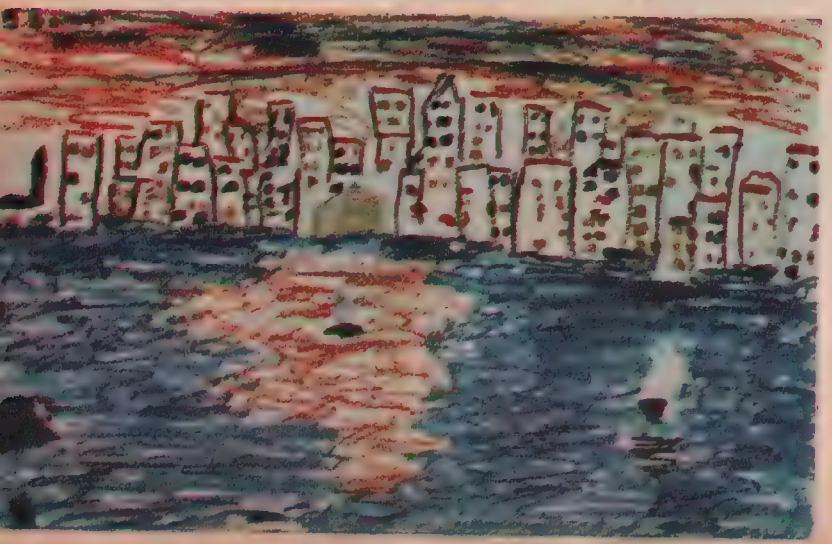

Yarışmamızda ikincilik alan Melih Dayı'nın pastel boyayla yaptığı İSTANBUL'DA YAZ GECESİ adlı resim, beşinci sınıf öğrencisi olan kardeşiniz için gerçekten büyük başarı. Tebrik ederiz.

DALINDA DERECE ALAN KARDEŞLER

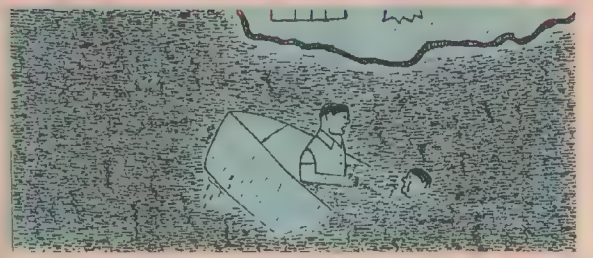

— *«Yahu ben sana kaç defa bu kadar çok yemek yeme diyordum!»* Karikatür dalında birinci olan yukardaki karikatür çalışma şekli açısından çok ilginç. Elâzığ'dan Timuçin Mutlu'yu kutlarız.

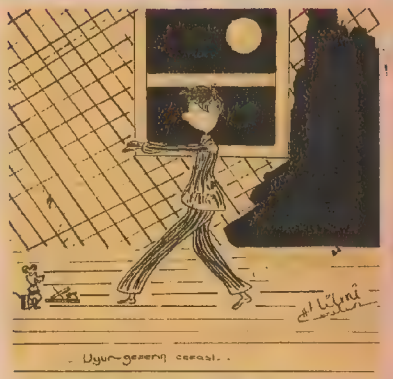

UYUR GEZER'İN CEZASI

Eskişehir'den Hilmi Özden adlı okurumuzu daha çok çalışması dileğiyle tebrik ederiz.

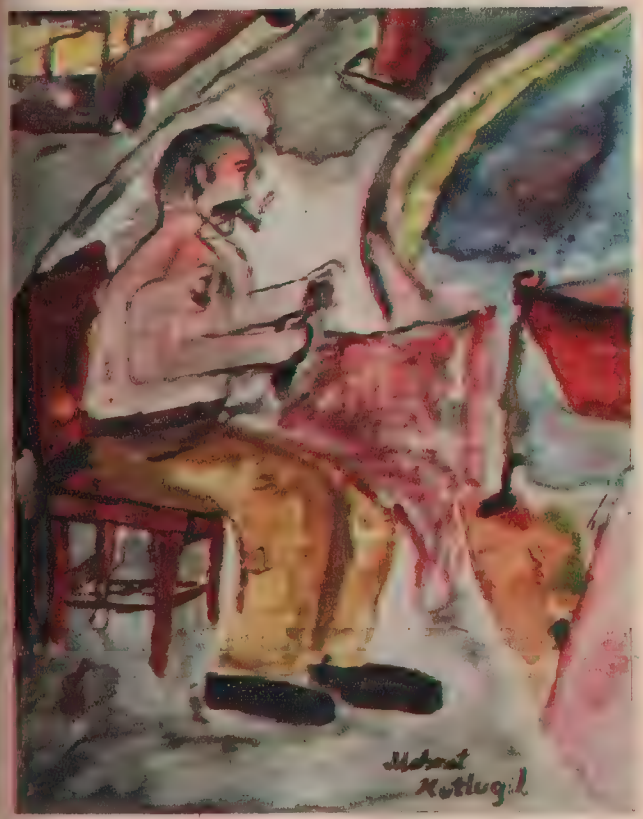

Yine bir suluboya çalışması olan BALIKÇI, İstanbul - Beşiktaş'tan Mehmet Kutlugil adlı kardeşimizin eseri. Kendisine başarısının devamını dileriz.

Bu sayımızda derece alan resim ve karikatürlerle tanıştınız sevgili okurlar. Gelecek sayımızda yine bu sayfalarda, beğenilen diğer resim ve karikatürleri bulacaksınız. Hepinize iyi çalışmalar dileriz.

Benekli Karganın Öyküsü

Böylece padişah olan Benekli Karganın aklına ilk gelen şey midesi olur.

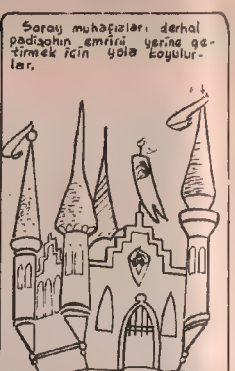

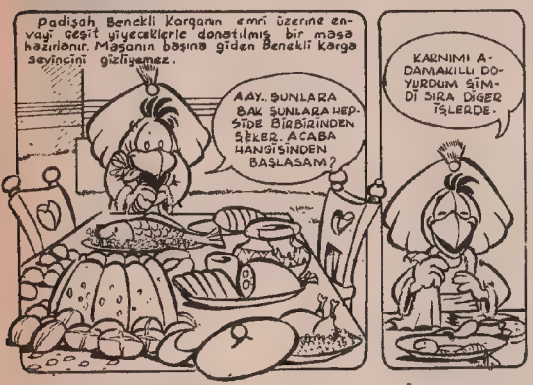

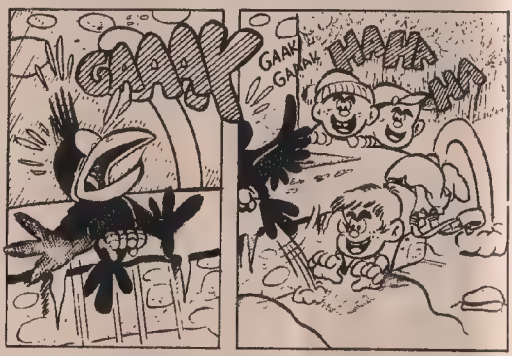

SON

DOĞAN KARDEŞ HEDİYE YAĞMURU BAŞLADI

Bu sayımızdan itibaren arka sayfalarımızda hediye yağmuru kuponlarını yayınlamaya başladık. Birbirinden güzel yüzlerce hediyeden birinin sizin olmasını istiyorsanız her ayın sonunda topladığınız dört kuponu idarehanemize yollayın kuraya katılma şansını kaçırmayın!..

İLK KUPON 30. SAYFAMIZDA

Okuyucu Kulübümüze Üye Olmak İstiyor musunuz?

Gelecek sayımızda yayınlamaya başlayacağımız OKUYUCU KULÜBÜ kuponlarını toplamaya başlayın. On iki kupon toplayarak kulübümüze üye olabilir ve sizin için yaptığımız çalışmalardan yararlanabilirsiniz.

Not: HER AY YAPILACAK HEDİYE YAĞMURU ÇEKİLİŞLERİNDE, ÜYE OLAN KARDEŞLERİMİZ KUPON YOLLAMADAN, SADECE ÜYE NUMARALARINI BİLDİREREK KURAYA KATILMA HAKKINI KAZANIRLAR.

FOLKLORUMUZ'DAN ÖRNEKLER

Erkeklerin oynadığı Erzurum barından bir bölüm--oyundaki figür ve serbestlik, oynayanların hareketleri oyuna renk katar.

Erzurum kız oyunlarından bir görünüş (üstte). Kızlar başlarına namaz örtüsüne benzeyen eşarplar, alınlarına da alınlık denen bir süs takarlar.

Erzurum Oyunları

Bu hafta da Dadaşlar diyarı Erzurumdayız çocuklar. Folklorunun mazisi oldukça eski olan Erzurum eski Türk törelerini, Türklüğün karakterini, benliğinde taşıyan bir ilimizdir.

Erzurum'un folkloru savaş, vatan ve millet sevgisi, yiğitlik, düğün, eğlence, örf ve âdet, ekonomik sebepler, sevgi gibi birçok öğelerden meydana gelmiştir.

Oynanan oyunlar ise: Kolektif oyunlar, Barlar, Koççariler, Kosarmalar, Sallamalar, Köçeklemelerdir; bu oyunlar kendi aralarında da ayrı ayrı isimler alırlar.

Oyunda çalınan çalgılar ise: Davul, zurna, klarnet, kaval, Divan sazı, Bağlama, tef, taraktır.

Erzurum folklorunda oyun, müzik ve söz ifade ettikleri kaynakların özelliklerini aksettirirler. Kız ve erkeklerin ayrı ayrı oynadıkları bu oyunlar ritim ve müzik bakımından da ayrılırlar. Erkeklerin hareketli oyunlarının yanı sıra kızların zarif ve göz alıcı oyunları dikkati çeker.

Kızlar üzerine kadifeden, altın simlerle işlenmiş Bindallılar giyip başlarına beyaz uzun örtüler takarlar. Erkekler ise potur şeklinde şalvar, üstlerine yelek giyer, bellerine de kalın kuşaklar sararlar.

Erkeklerin oynadığı oyunlar: Başbar, İkinci bar, Tavukbarı, Sarhoş barı, Sekme, Hançer barı, Mehdi efendi barı, Bayburt koçerisi, Kürt koçerisi, Sillo, Aşırma, Hoş bilezik, Elâzığ sallaması, Bayburt sallaması, Tamzara, Temurağa, Dellio.

Kızların oynadıkları oyunlar: Arşahtan gelirem, Döne, Üçgüvercin, Karanfil, Livanoy, Armutlu gibi oyunlardır.

Erkeklerin oynadığı Baş bar Erzurum dadaşının mert ve yiğit karakterini belirler. Bir diğer oyun Köroğlu ve Hançer barı dadaşın savaş tekniğini, Karabat oyunu ise eğlence özelliğini gösterir.

Bazı oyun ve türküler hem savaş hem de ekonomik konulara temas etmektedir. Gelecek hafta Artvin'de buluşmak üzere hoşça kalın.

ÇİĞDEM ÖZENLİ

Erzurum erkek oyunlarından bir değişik görünüm: Baş ve sonda oynayan beyaz mendil sallayarak oyunu canlandırırlar.

Birazda Gülelim

ALİ DOĞANER'İN KALEMİNDEN

YAZISIZ

— *«Duyduğuma göre Uluslararası büro bir eleman arıyormuş Yeri nerede?»*

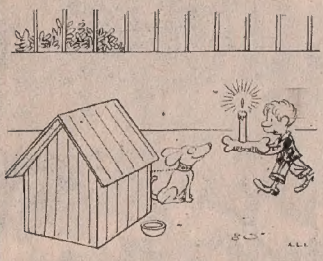

— *«Yaş günün kutlu olsun Karabaş.»*

YAZISIZ

KOZA YAYINLARI

Yepyeni Serüvenler Dizis

1. AFACAN BEŞLER
2. GİZLİ YEDİLER ÇETESİ
3. KEPÇE ADASININ ESRARI
4. SAKLI DÜŞMAN
5. GİZLİ YEDİLER İŞ BAŞINDA
6. YAŞASIN GİZLİ YEDİLER

Sevdiğiniz kahramanların seveceğiniz serüvenleri.
Her Kitap 10 Lira
Kitap Satılan Her Yerde
Genel Dağıtım: BATEŞ

BATEŞ REKLAM : 176

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte «DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL» adresine postalayınız.

Ülkü Aydın
Ankara 4.11.1964

Zafer Çoker
İstanbul 5.11.1962

★Rıdvan Billur
Niğde 5.11.1962

İnci Özustaoğlu
Gaziantep 6.11.1963

Ufuk Uslu
Merzifon 6.11.1965

★Seher Bakır
Kayseri 6.11.1966

Hasan Özgeçen
Diyarbakır

Ali Ketrez
Eskişehir 11.1960

Ufuk Balkır
İst. 8.11.1961

★Metin Devrim
Aydın 1961

Bahadır Yıldırım
İzmir 10.11.1963

Nilüfer Şerbetçi
Mersin 10.11.1963

GELECEK HAFTA NELER VAR?

- Ölümünün 36. yılında Ata'yı andık.
- Yaz yarışmasında resimleri beğenilenler.
- Yeni çıkan pullar.

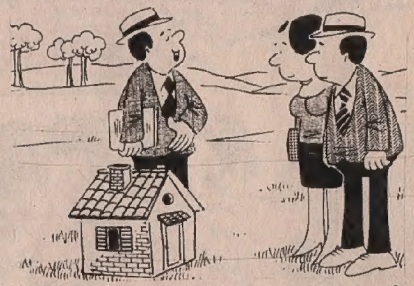

— «Şimdilik paranız bu minyatüre yetiyor.

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
4 KASIM 1974
Sayı : 45 Sıra No. 981
Yıl : 29 Cilt : 2

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare : Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: 80 TL. ★ Altı aylık: 40 TL. ★ Yurt dışı adi posta, yıllık: 110 TL. ★ Altı aylık: 55 TL. ★ Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu Molla Fenari Sok. No. 1, İSTANBUL

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10

KASIM AYI HEDİYE KUPONU : 1

Ali ile Ayşe

Erol Arısal